

19 Σεπτεμβρίου 2019

Vatopedi’li üstad Yusuf’un ebediyetten gelen gülümseyişinin sebebi nedir? (Τούρκικα, Turkish)

[Ξένες γλώσσες / Türkçe’de](#)

Saygıdeğer bay Papanikolau,

Üstad Yusuf'un defninden birkaç saat sonra,'Mukaddes Üstad Vatopedi'li Yusuf'un Cenazesi-Ebediyetten Gelen Tebessüm' başlığı altında kendi sitenizde , birkaç resim de ekleyerek,vuku bulan olayı birkaç kelimeyle tarif ettiğiniz bir makale yayımladınız.

Ebediyete intikal eden merhumun fotoğrafında,sadece dudakları ile değil ama bütün olarak yüz ifadesiyle gülümser bir vaziyette bulunması,bir çok websitesinde bırakılan yorumlar ve ilgili makalelerden de görmekteyiz ki; insanlar üzerinde çok büyük bir etki bırakmıştır.

Birisi elbetteki ölen kişilerin huzurlu bir yüze ve aydınlanmış,nurlu bir çehreye sahip olduklarına tanıklık edebilir fakat gülümseme görülür bir şey değildir.

Diğer bir taraftan,bütün ruhani pederler ölüm anının insan için korkunç olduğunu söylemişlerdir.

Bir diğer taraftan ise,Çöldeki Kilise Babaları'nın deyişlerinden de okumaktayız ki,en kıdemli olanlar bile,artık hiçbir tehlikenin bulunmadığı ebedi hayata,ahiret alemine intikal etmeden önce alçakgönüllülükten uzaklaşarak canlarının derdine düşmektedirler.

Ek olarak,Üstad Yusuf kalbinden yana büyük bir sorun yaşıyordu ve bu hastalık yüzünden çok zayıf düşmüştü.

Öyleyse gülümsemesi nasıl devam ediyordu?

Cevabı: HAYIR,gülümsemeye devam etmiyordu,ama O EBEDİYETE İNTİKALİNDEN SONRA GÜLÜMSEDİ.

Manastırdaki bazı rahiplerle yaptığımız konuşmanın ardından,size bu olayın öyküsünü aktarıyoruz.

Son ana kadar onunla olan iki keşiş,vefat haberini diğer pederlere ve de manastırın başkeşişi Üstad Efraim'e bildirmek için koşuşturduklarından,ağzı yarı-açık bir biçimde kalmış olan Üstad Yusuf'un naaşına ilgi gösteremediler.

Daha sonra monastik kurallara bağılı olarak naaşı hazırlamak için hücreye geri döndüler. Üstad Efraim onlara naaşın yüzünün açık kalmasını emretmişti. Pederler onun açık kalmış ağzını kapatmaya çalıştılar ama artık iş işten geçmişti. Ölü katılığı gerçekleştiğinden ağzının kapanması mümkün değildi. Hatta ağzını kapatmak için başının etrafına bir çene bağı sardılar ama bağı çıkardıklarında ağız yine açılıyordu. Ölümünün ardından zaten yaklaşık 45 dakika geçmişti.

-Üstad, ne yapmalıyız, ağzı açık kötü görünüyor?

-Olduğu gibi bırakın, yüzünü örtmeyin!

Manastır adetine uygun olarak onu monastik kıyafetlerinin içine koyup diktiler.Kıyafetinin içine konulup onun dikilmesi prosedürü de yine bir 45 dakika daha sürdü.Ve daha sonra yine manastır adetlerine uygun olarak, yüzünün görülebilmesi için yüzünün bulunduğu yerden kumaşı kesip açığa çıkardılar.Ve şimdi herkes onu görüyordu;gülümser olarak,suratında bir tebessümle.

Onların dediklerini dinleyerek,onlara bu ufak iyiliği mi yapmıştı ki,üzülmesinler diye?

Yoksa şu an mekanının ne olduğuna ve de ne gördüğüne dair bizlere bir gösterge,işaret mi bahşetmişti?

Üstad Yusuf'un tebessümü,onun ebediyete intikalinden sonra gerçekleşen ilk doğa üstü olay olmuştur ve bu geride kalan herkese büyük bir teselli vermiştir.

